

Underændringsforslag nr. 4 til ændringsforslag nr. 3 betragtedes som *bortfaldet* efter forkastelsen af underændringsforslag nr. 2.

Ændringsforslag nr. 3, § 6, således ændret, §§ 7-15, ændringsforslag nr. 5, § 16, således ændret, §§ 17-19, ændringsforslag nr. 6, § 20, således ændret, ændringsforslag nr. 7, § 21, således ændret, § 22, ændringsforslag nr. 8, § 23, således ændret, §§ 24-26 og ændringsforslagene nr. 9 og 10 *vedtoges* uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 11 *forkastedes* med 70 stemmer mod 36; 4 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 12 *vedtoges* med 110 stemmer; 2 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

§ 27, således ændret, §§ 28-37, ændringsforslagene nr. 13-17, § 38, således ændret, §§ 39-48, ændringsforslag nr. 18, § 49, således ændret, og §§ 50-57 *vedtoges* uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling *vedtoges* uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om foranstaltninger til støtte for produktion og beskæftigelse [af Poul Dam m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XVIII) findes i tillæg A. sp. 2831, fremsættelsen i tidenden sp. 3840).

Sagen sattes til forhandling.

Handelsministeren (Tyge Dahlggaard): Efter den betydningsfulde debat, som just er afsluttet, må det foreliggende forslag til

folketingsbeslutning om foranstaltninger til støtte for produktion og beskæftigelse jo fremtræde som noget af en antiklimaks. Jeg er dog ikke i tvivl om, at det høje ting vil ofre fornøden energi og interesse også på dette åbenbart lidt mindre betydningsfulde spørgsmål.

Forslaget til folketingsbeslutning omhandler jo to centrale erhvervspolitiske problemstillinger. Den ene vedrører visse sider, navnlig på det finansielle område, af statens ansvar for erhvervsudviklingen og beskæftigelsen, og den anden side har relation til den kreds af problemer, der ofte betegnes som det industrielle demokrati, og som økonomiministeren vil ytre sig nærmere om efter mine bemærkninger. Jeg skal derfor koncentrere mig om de øvrige punkter i forslaget.

Forslaget bygger på det hovedsynspunkt, som formentlig deles af alle, at staten har et væsentligt medansvar for erhvervsudviklingen. Regeringen vil i hvert fald gerne vedgå sit medansvar herfor. Det følger jo allerede deraf, at staten gennem den økonomiske politik øver væsentlig indflydelse på og hermed også må have et stort ansvar for de økonomiske vilkår, hvorunder erhvervslivet virker. Gennem finanspolitikken, pengepolitikken, trafik-, uddannelses- og forskningspolitikken, gennem erhvervslovgivningen osv. tilrettelægges en væsentlig del af erhvervslivets arbejdsvilkår. Men i og med, at staten således på mangfoldige områder står med en indflydelse på de betingelser, hvorunder erhvervslivet udøves, må den også fastlægge en målsætning for den økonomiske politik. Jeg bliver næppe uenig med mange — i alt fald næppe med forslagsstillerne — når jeg i denne forbindelse peger på, at det for den økonomiske politik er afgørende, at den taget som helhed formår at tilvejebringe forudsætningerne for økonomisk vækst og fuld udnyttelse af alle landets produktive ressourcer.

Vurderer man det foreliggende forslag til folketingsbeslutning i relation til disse helt centrale målsætninger for den økonomiske politik, nemlig økonomisk vækst og fuld beskæftigelse, har vi fat i kernen af det problem, som forslaget rører ved. Forslaget er efter min opfattelse — hvor påskønnelsesværdige forslagsstillernes hensig-